

DOMINIQUE
LOREAU

ARTA DE A ALEGE,
A ORGANIZA ȘI A GOLI
GEANTA

traducere din limba franceză de
INES HRISTEA

Ediția a II-a

Cuprins

PROLOG.....	5
1. NUMĂRUL DE GENȚI NECESARE	15
Câte genți nefolosite avem în dulap?.....	17
Geanta „potrivită” la care visează minimalistele.....	21
Tote bag (în jur de 45 x 35 x 20 cm).....	38
O midday bag (geantă de dimensiuni medii, de aproximativ 30 x 20 x 10 cm).....	41
O gentuță (aproximativ 20 x 13 x 7 cm) cu baretă detașabilă.....	43
Triada.....	46
2. CE ÎNSEAMNĂ O GEANTĂ BUNĂ?	49
Calitatea. Importanța și beneficiile unei genți bune.....	51
Geanta, o chestiune de coregrafie și de lejeritate corporală.....	68
3. CUM SĂ-ȚI CUMPERI GEANTA?	75
Cum să faci cumpărături inteligente. Achizițiile–„dragoste la prima vedere”	77
Să nu ne lăsăm induse în eroare de aparențe	84

4. SĂ PURTĂM GEANTA CARE NI SE POTRIVEȘTE.....	93
Cum găsești geanta care corespunde nevoilor tale, ca dimensiuni și ca formă.....	95
Cum să găsești stilul care corespunde morfologiei tale.....	100
Puține dintre noi știm cine suntem	107
Să pleci în căutarea sinelui adevărat înseamnă să înveți să te cunoști mai bine	108
5. ORGANIZAREA GENȚII PRIN INTERMEDIUL MODULELOR.....	117
Puneți în practică ierarhia „modulelor”	119
6. CUM SĂ AI O GEANTĂ CÂT MAI UȘOARĂ.....	127
Geanta, un paradox	129
Bani și acte de identitate	132
Farduri și obiecte destinate comunicării	137
Trucurile unei minimaliste pentru o geantă superușoară... ..	143
7. CUM SĂ-ȚI ÎNGRIJEȘTI GENȚILE.....	147
Golește-ți geanta în fiecare seară	149
Prevenirea furturilor	158
8. DE LA GEANTA DE VOIAJ LA ARTA DE A TRĂI ÎN STIL MINIMALIST	161
Profitați de călătorii ca să trăiți „din geantă”	163
CONCLUZIE	173
Geanta, summum minimalist și ultimă posesiune	175
Să-ți închei viața ca o frunză purtată de vânt	177

PROLOG

O femeie și geanta ei înseamnă adesea o poveste de dragoste. De altfel, să spui „geantă”, evocând un obiect atât de important, e o exprimare mai curând brutală, întrucât geanta nu reprezintă doar o necesitate cotidiană – ea ne încarnează identitatea, ne reflectă imaginea, rezumă, într-o anume măsură, felul în care percepem viața.

Dacă ar trebui să numim obiectul la care o femeie ține cel mai mult, atunci probabil că el ar fi geanta. Care nu îi e doar un aliat indispensabil, ci și legătura materială cea mai intimă care o conectează la restul lumii. Tot geanta îi va deveni probabil cea din urmă posesiune, aceea care o va însoți până în ultima zi a vieții.

Așadar voi v-ați găsit această geantă? Aceea care să vi se potrivească realmente? Care să răspundă perfect nevoilor voastre? Cu siguranță, toate avem geți. Uneori chiar cu zecile. Însă foarte puține dintre noi par să-și fi găsit „geanta” aceea unică, cea care să le împlinească pe toate planurile, zi după zi și an după an. Dar oare există

ea în realitate? Ne ajunge doar una ca să „funcționăm” normal? De câte geți avem nevoie?

Viața noastră este din ce în ce mai complicată, supra-producția de bunuri îi afectează calitatea, iar noi nu mai știm exact nici ce suntem, nici de ce avem cu-adevărat nevoie. Să-ți identifiți „geanta” e mai dificil decât pare – avem nevoie nu doar de timp, ci și de o anumite cunoaștere. De o cunoaștere a calității, desigur, dar, în egală măsură, și de o cunoaștere a propriei persoane, a propriului stil, a propriului „eu”. Să pleci în căutarea „genții tale” înseamnă într-un fel să te cauți pe tine însăși.

Iată așadar o lucrare subtilă, care sper că vă va ajuta să vă găsiți „geanta” și, prin intermediul ei, să vă exprimați esența și, în plus, propriul stil de viață. Veți vedea că geanta este cel mai potrivit companion cu care să porniți pe drumul vieții, dar și într-o altă călătorie, la fel de încântătoare: aceea a minimalismului!

MII DE MOTIVE PENTRU CARE SĂ IUBEȘTI O GEANTĂ

„Pentru mine, geanta e elementul indispensabil pentru orice ieșire în lume; prin asta înțeleg orice pas făcut peste pragul ușii casei, indiferent care ar fi destinația.”

O PRIETENĂ

Nu toate femeile sunt înnebunite după geți. Unele au doar una sau două și nu le atribuie decât sensul în care le folosesc ele: acela de a transporta lucruri. Însă, practic, nicio femeie nu poate să trăiască fără geantă. Una dintre prietenele mele susține că ea nu are geantă, dar mereu

poartă un rucsac. Una dintre mătușile mele nu are realmente nicio geantă. Nu cunosc motivul, însă tot timpul își poartă portmoneul și cheile... într-o plasă din plastic, în ciuda faptului că genți „adevărate“ i-au tot fost oferite. Așadar, nicio femeie nu poate să se descurce fără geantă, indiferent de forma și de dimensiunea ei. Și asta încă din prima zi de școală și până în ultima zi de viață.

GEANTA, SIMBOLUL FEMINITĂȚII

„Încă din timpuri îndepărtate, geanta e cea mai bună prietenă a femeilor. De ce? Pentru că ne permite să ne deplasăm cu tot ceea ce ne trebuie, sau aproape cu tot ceea ce ne trebuie! Cosmetice, telefon, agendă... totul se găsește în geantă! Ba mai mult, geanta reprezintă o valoare adăugată a lookului feminin.“

PREZENTARE A UNUI DESIGNER

Cu toate că și bărbații poartă geantă, ea rămâne totuși privilegiul femeilor. Ce ne-am face fără geantă? Când eram mici, nu purtam așa ceva, dar visam la geanta lui Mary Poppins și adoram să cotrobăim prin aceea a mamei: miroase frumos și ni se părea plină de secrete. Să încetăm să intelectualizăm lucrurile și să spunem că geanta este simbolul mamei! Să încetăm să politizăm lucrurile și să spunem că femeile care-și poartă geanta asemenea reginei Angliei nu fac decât să-și joace rolul la brațul soților. Geanta reprezintă feminitatea *par excellence*, ne reflectă stările de spirit sau chiar diversele personalități. Geanta e oglinda purtătoarei sale, fie ea o femeie profundă sau superficială. Geanta înseamnă întregul mister feminin concentrat în doar câțiva centimetri cubi.

GEANTA, REFUGIU, SIGURANȚĂ ȘI REPER DE STABILITATE

„Geanta îmi alungă tristețea când sunt departe de casă. Ea nu reprezintă doar un mijloc de a-mi transporta portmoneul, documentele, fardurile, cheile... ci, mai presus de orice, este o modalitate de a-mi spune mie însămi că mica mea lume e aproape. Geanta e o prelungire a casei mele, un obiect substitutiv care mă face să rămân cu picioarele pe pământ; e jucăria care mă alină, ca în copilărie... Da, niciodată nu ești prea bătrân pentru așa ceva... Sunt pierdută fără geanta mea!”

O INTERNAUTĂ

Geanta e asemenea unei prelungiri a casei noastre, un substitut. Ne ajută să rămânem cu picioarele pe pământ. Fără ea, suntem pierdute. Ea e însă și o binefăcătoare, când trebuie să plecăm în grabă (din fericire, ne permite și să ne machiem puțin), ca să nu ajungem cu întârziere la un *rendez-vous* sau să rezolvăm o urgență. Cu ea, ne simțim acasă oriunde. Când ne baladăm, purtăm cu noi o parte din viață: muncă, loisir, fotografiile ale persoanelor iubite, o sticlă cu apă, farduri... toate aceste obiecte indispensabile, dar și toate acele obiecte inutile, care, uneori, ne reconfortează atât de mult! Un accesoriu ca să ne prindem părul, o pereche de ciorapi de schimb, un pachetel de biscuiți ca să avem ceva de ronțăit... Geanta unei mame înseamnă, într-o anumite măsură, copiii ei, casa ei, o mie și unu de obiecte care liniștesc, care relaxează, care consolează. Geanta e aproape o casă în miniatură, o casă pe care o luăm cu noi, o rulotă.

GEANTA, UN REPER STABIL ÎN ANUMITE MOMENTE

În viață există anumite împrejurări în care ne pierdem încrederea în noi înșine, în care ne simțim fragile, neliniștite. O simplă privire aruncată pe furiș spre geantă poate să ne ajute să ne regăsim încrederea în noi înșine, poate să ne îmbărbăteze, asemenea unei cârje sau a unui obiect familiar, și poate să ne susțină în situații dezagreabile ori stresante, în cursul unor așteptări interminabile, uneori poate chiar angoasante. Poșeta ne amintește cine suntem și că existăm. E prelungirea noastră exterioară, care devine stabilă, de încredere și încurajatoare. Dacă simțim că nu reușim să facem față unei situații, simplul fapt de a o privi, de a o atinge ne reconectează la noi înșine. Geanta e elementul cel mai stabil din viața noastră.

GEANTA, GRĂDINA NOASTRĂ SECRETĂ

„Întotdeauna a fost destul de înțeleaptă încât să nu-și dezvăluie toate gândurile și sentimentele, căci, dintr-un instinct al feminității, a știut că bărbatul nu vrea să cunoască totul despre femeie.“

PEARL BUCK, *Peony*

Anatole France spunea că o persoană care nu are niciun secret e lipsită de șarm. Geanta e grădina noastră secretă, unicul nostru spațiu adevărat de intimitate. Ea ne păzește conturile bancare, scrisorile răvășite, fotografiile de suflet, *port-bonheur*-urile, carnețelul de adrese... E singurul spațiu în care ne putem ascunde apetitul gurmand și dezordinea sau ordinea maniacală, la adăpost de orice indiscreție. Poșeta e o

metodă de protecție față de soț, de intruși ori de curioși. Orice femeie detestă să i se caute prin geantă, chiar dacă nu are nimic de ascuns. Și la vamă se simte direct atacată. Pentru că geanta conține viața sa: esențial și superfluu, util și fantezist, efemer și etern. Indubitabil, tocmai acesta este motivul pentru care copiii și uneori bărbaților le place să ne cotrobăie prin geantă.

GEANTA, BUCURIE PURĂ,
OBIECT AL PLĂCERII ȘI OPERĂ DE ARTĂ

„Frumosul e atât de intim raportat la subiectivitatea umană, încât, în caz extrem, el se definește prin plăcerea pe care o procură, prin senzațiile sau prin sentimentele pe care le suscită în noi.“

LUC FERRY, *Homo Aestheticus*

Geanta e un univers de senzații, de percepții, de emoții, de mici plăceri, de mari bucurii, de momente luminoase ale existenței. Clinchetul unei închizătoare, sunetul fin sau surd al unui fermoar, foșnetul pielii, zgomotul piciorușelor metalice din partea inferioară a genții pe o suprafață dură, plăcerea pielii catifelate, patinate, senzuale... geanta e un concentrat de plăceri ale simțurilor. Da, geanta, aflată mereu aproape, mereu la îndemână, așezată cu grijă sau aruncată fals neglijent pe un colț al canapelei ori abandonată savant pe marginea unei piese de mobilier, ne transformă spațiul în care trăim în ceva familiar și elegant. Pur și simplu, e un obiect frumos care bucură privirea.

Nimeni altcineva, în afară de noi, nu poate să simtă plăcerea secretă și intensă de a o atinge, de a o privi, de a

o mânu. Invitație la deliciale celor cinci simțuri, geanta se identifică, în cazul unora dintre femei, cu o sărbătoare a simțurilor. Purtând o geantă frumoasă, o iubitoare a lucrurilor frumoase nu e obligatoriu preocupată de propria sa imagine. Ea, pur și simplu, are NEVOIE de frumos. În plus, unele genți sunt atât de frumoase și atât de bine lucrate, încât pătrund în domeniul artei. O femeie poate să-și dorească și să aibă nevoie de o geantă frumoasă în aceeași măsură în care un bărbat își dorește și are nevoie de tabloul unui maestru sau de orice altă operă de artă.

GEANTA, UN COMPANION CARE NE ÎNSOȚEȘTE ÎNTREAGA VIAȚĂ

Folosită îndelung, împlânzită, ea ne reconfortează. Ne simțim bine în compania ei, o cunoaștem și ne cunoaște. Alături de ea, nu mai căutăm să părem într-un anume fel, ci doar să ne simțim bine. Purtând patina timpului, geanta sfârșește prin a deveni unică, dobândindu-și propria personalitate. Și nu va mai fi doar o geantă. După ce a petrecut destulă vreme în compania noastră, a învățat cum să ne devină utilă și apoi vitală. Alături de ea nu ne simțim niciodată singure. E asemenea unui camarad, asemenea unei vechi iubiri. Datorită ei nu ne plictisim niciodată. O carte, un carnet, muzică... toate acestea ne permit, indiferent unde ne-am afla, să evadăm din cotidian, din realitate. Că suntem la birou sau acasă, în metrou, în tren, în avion sau în hotel, avem nevoie de ea. Geanta ne urmează peste tot: ne stă pe genunchi la cinema ori alături într-o cafea sau în vizită la prieteni. Prin ea trec și visurile noastre. Complice în fiecare clipă, geanta a devenit, de-a

lungul anilor, un companion inseparabil. E obiectul cel mai prezent din viața noastră, acela cu care ne petrecem cel mai mult timp, chiar mai mult decât cu familia.

GEANTA, IDENTITATEA NOASTRĂ ȘI ALTER EGO-UL NOSTRU

„Când le observ pe doamnele din căminul de bătrâni, le găsesc atât de emoționante, așa cum stau cu geanta strânsă sub braț sau menținută cu fermitate pe genunchi. Mi se pare că geanta e tot ceea ce le-a mai rămas din feminitatea și din demnitatea de altădată. Se agață de ea ca de ultimul vestigiu al identității lor.“

O INTERNAUTĂ

Într-un spital, în cazul anumitor doamne în vârstă, geanta joacă un rol capital: e ultimul apel la propria lor ființă, o mână fermă de care se agață în fața riscului dispariției propriului eu. Polițiștii care găsesc o geantă identifică în ea indicii prețioase legate de persoana căutată. Pierderea genții înseamnă ruina noastră interioară, căci geanta suntem noi. Această pierdere nu e la fel de gravă ca aceea a unei ființe iubite sau a sănătății, totuși ceea ce dispare e însăși identitatea noastră. Senzația pe care o ai când îți pierzi geanta este cumplită. Însă identitatea sub forma unor documente din hârtie nu e decât vârful aisbergului. Dincolo de ea apare vidul interior, ca și cum ai muri puțin. Toate agresiunile, toate fragilitățile (sociale, psihologice sau corporale) încearcă să se refugieze într-un reper familiar și protector: în geantă. Cine mai ești după ce ți-ai pierdut geanta, când te trezești fără nimic, fără niciun act? Nimeni.

Nici pentru societate, nici pentru tine. Ești un om pierdut. Geanta nu adăpostește doar documente, ea este o lume numai a noastră, cu micile comori de afecțiune, cu secretele carnetelor și fotografiilor dragi. Când cineva apropiat vede ce purtăm în geantă, de fapt ne vede pe noi.